

Posudek vedoucího diplomové práce

Student BcA. Zuzana Dvořáková

Včelí úl: Bee Too

Jedna z několika prací, která se v našem ateliéru odkazuje na tradici v oboru a původní materiály je práce Zuzany Dvořákové a její návrh moderního včelího úlu do měst.

Odvaha s jakou se Zuzana pustila do návrhu tohoto „zařízení“ pro včely, bez toho, aniž by s chovem těchto tvorů měla hlubší zkušenost byla z mého pohledu respektování hodnou volbou. Stejně tak i neústupnost, po té co při diplomním semináři který využila pro zpracování rešerše v současném včelařském oboru se její možnost na návrh něčeho výrazně originálního a inovativního, prudce zmenšovala. Logickým východiskem byla proto inspirace v historii a kladení důrazu na přírodní materiály, které ke včelaření patří a které jsou v příkrém protikladu k dnes využívaným plastovým úlům pro průmyslový velkochov.

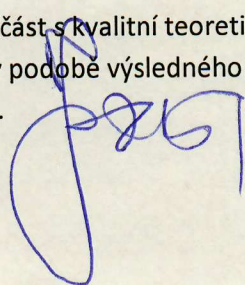
Upřímně se přiznám, že s chovem včel mám slabé teoretické i praktické zkušenosti, takže každá konzultace pro mne byla plná nových informací, které jsem konfrontoval se svými chabými zkušenostmi. Proto jsem byl rád, že od začátku probíhala intenzivní komunikace mezi studentkou a odborníky v daném oboru, od kterých vzešlo mnoho podnětů pro správné řešení funkčních prvků úlu, které mají opodstatnění pro dobré fungování úlu a pro vznik kvalitního včelího díla.

K teoretické práci nemám výhrady. Na několika stranách Zuzana popsal schématicky historii, skladbu a materiály jednotlivých úlů, spolu s těmi, které byly inspirací pro vznik jejího úlu s otočenou košnou ze slámy. Tato část je prezentována v adekvátní formě. Alarmující jsou jen čísla hovořící o naší přímé závislosti na existenci včel jako nejvýznamnějších opylovačů, ale také fakt, že nám včely iky intenzivnímu zemědělství a dalšímu neblahému působení člověka na přírodu velmi rychle vymírají.

K samotnému návrhu úlu bych měl pár připomínek. První z nich je subtilita trubkové konstrukce nesoucí košnu. Nevím, jak by včely reagovaly na neustálý pohyb úlu, který je způsoben jistým poddimenzováním kovové konstrukce. Z mého pohledu by stačilo zavětrování nohou níže posazeným kruhem, nebo podepření sváru v místě spoje kruhu s nohou tyče. Naopak bych vyzdvihl jednoduchou skladebnost jednotlivých dílů do sebe a následné vložení do kovové konstrukce. Konkrétně překližkový prsteneč s vloženými rámkami je esteticky povedený a velmi dobře funkční řešení vstupu a vyjímání rámků.

Zajímavá byla experimentální práce s různými typy materiálů k výrobě venkovního pláště úlu, pro který si nakonec studentka vybrala tradiční technologii spletané svazky slámy do košny. S ohledem na určení do městského prostředí bych ještě zvažoval povrchovou úpravu například disperzí, která by zabraňovala neustálému uvolňování stébel slámy. Ze stejného důvodu bych uvažoval o skladebnosti úlu v případě jeho nevyužívání – např. v podobě odšroubovatelných nožiček trubkové konstrukce s ohledem na prostorovou náročnost, která je díky omezeným prostorovým možnostem ve městech důležitou součástí.

Celkově hodnotím výslednou práci, tedy teoretickou část s kvalitní teoretickou částí v podobě graficky dobře zvládnutého portfolia, tak praktickou v podobě výsledného modelu jako velmi dobrou. Práci doporučuji k obhajobě a hodnotím písmenem B.

Vedoucí diplomové práce

MgA. Jan Jaroš